

Čiňte pokání   ne 20 po Trojici   25.10.2020

čtení   Jr 4,19-28 +3,21-4,2

text   Mt 4,17 Od té chvíle začal Ježíš kázat: „Čiňte pokání, neboť se přiblížilo Království nebeské.“

Milé sestry a bratři. Asi všichni teď prožíváme situaci kolem nás s mnoha otázkami. Co bude dál? Půjdou děti do škol? Vrábí se náš běžný život do normálních kolejí? A vedle toho na nás útočí obavy: Co když se nakazím i já? A co když můj případ a nebo případ mých nejbližších by náhle byl ten těžký? Kdo to ví? Množství vyslovených ale i nevyslovených otázek nám probíhá hlavou. A nad tím vším visí otázka, která ty předchází propojuje. Co to všechno znamená? Co se to vlastně děje?

Odvážím se vám proto nabídnout pohled z většího nadhledu a zároveň něco konkrétního, co se s tím dá dělat a věřím, že v nadějném směru dělat.

Na začátek ale musím postavit východisko. Tento svět, ve kterém žijeme, není náš. My jsme jej nestvořili, my jsme jej nevyrobili a nejsme jeho majiteli. Svět kolem nás je Boží svět, a my jsme zde na zemi jen hosté a příchozí. Možná i víc, vždyť Bible staví člověka do světa jako Božího správce. Děje-li se tedy něco tak závažného jako je ta dnešní pandemie, pak je víc nežli na místě se ptát: co to znamená z Božího pohledu, co tím říká světu Bůh? Prorok Amos takto kdysi Izraeli připomínal, že je třeba správně se ptát po souvislostech příčiny a následku. *Což řve v divočině lev, nemá-li úlovek... Chytí se pták do osidla na zemi, není-li nastraženo... A stane-li se ve městě něco zlého, zda nejedná Hospodin?? Am 3,4-6*

Pravda, my jsme si už odvykli spojovat dění ve světě s Bohem. Jsme natolik sekulární, že jsme Pána Boha ze světa vytlačili. A drzost s jakou pána a stvořitele světa ignorujeme a dráždíme je do nebes volající. Vždyť náš současný svět myslím není daleko od stavu, jakým Bible popisuje situaci v Sodomě, kde už se na to pán Bůh ani nemohl dívat. Koronavirová pandemie je cosi jako poslední varování. Panovník Hospodin zařval jako lev (Am 3,8) a země v hrůze zmlkla. Nebudeme-li se nyní ptát po tom, co si o nás myslí On, nebudeme-li velmi pokorně hledat jeho pohled na svět, pak jsme opravdu jen kousíček od Božích soudů.

Minulý týden jsem viděl záznam z jednoho shromáždění, které se odehrálo asi před měsícem v Americe. Amerika v souvislosti s pandemií,

požáry a s problémy bílých a černých vyhlásila Den pokání a modliteb. A před Bílým domem (asi jako u nás na Václaváku) bylo shromáždění na němž pro celou zemi vedl modlitby za pokání mesiánský žid Jonathan Cahn. Obvinil Ameriku zdrcujícím způsobem. Vzpomněl, že právě Amerika při svém osidlování byla doslova zemí zasvěcenou Hospodinu. První osadníci byli z velké části puritáni a hluboce věřící lidé, kteří odešli z Evropy, aby tam ve svobodné zemi založili společenství spravované Božími zákony (Asi víte že dodnes mají v Americe na bankovkách heslo In God we trust - věříme v Boha). A tato Amerika, která vědomí Boha nad námi stále má, přesto skoro ve všech ohledech Boží řády pošlapala. Jen např. interupcemi bylo v Americe zabito několik milionů dětí...

Během toho tvrdého obvinění připomněl řečník dobu Jeremiáše proroka, kdy se národ Izraelský také nechtěl dát varovat a Jeremiáš pak na Boží pokyn svolal představitele lidu a před jejich očima rozbil na padrt' hliněný džbán. Demonstroval tím, že Israel je už nenapravitelně zkažený a že přijde tvrdý trest. Jonathan Cahn totéž udělal před celým národem, rozbil hliněný džbán a vyznával na kolenou viny a hříchy, které Hospodina urážejí tak, že už se na to ani nemůže dívat. Ale pak volal všechny k prosbám o smilování ve jménu Mesiáše Ješuy. Volal obrácení a návratu k Bohu jedinému Slitovníku. Během onoho shromáždění se k této prosbě o smilování a obrácení národa prý osobním dopisem přiznal i president Trump. Toto se odehrálo 26.9. - před měsícem a zkuste sledovat, jestli taková výzva k celonárodnímu pokání přinese opravdu i ovoce pokání.

Já úplně stejně vnímám, že celý svět je možná na takové hraně, kdy Boží rozhořčení už nejsou jen oblastní katastrofy, varování jež odbudeme poukazem - to je daleko... Tentokrát Hospodin jako lev zařval nad celou zemí a ona ztuhla. Celý svět je pandemií jako zmrazený. Je tedy ještě nějaká naděje? Je svět už jenom odsouzen do hrůzy Božích soudů? Na otázku, co tato doba znamená, se odvažují říci toto. Je víc než záhodno naslouchat v této chvíli nejen nabubřelým řečem našich politiků - jak to přemůžeme a zvítězíme; naslouchejme také, co k tomu říká Bůh. A jsem si jist, že více než kdy jindy nám dnes platí slovo Pána Ježíše: *..., pravím vám, nebudete-li činit pokání, všichni podobně zahynete. LK13,3*

Bylo by asi na místě také vyznat hříchy našeho národa. Nejsme žádní svatoušci. Nemorálnost, podvody, kult konzumu či odmítnutí pomoci uprchlíkům - to vše i na nás obrací Boží soudy. Potřebujeme pokání mnohem víc nežli silácká slova politiků.

Chci proto do tohoto stavu přinést jedno silné slovo Písma 2Par 7,13-14 13Uzavřu-li nebesa, takže nebude deště, přikážu-li kobylkám, aby hubily zemi, pošlu-li na svůj lid mor,14a můj lid, který se nazývá mým jménem, se pokoří a bude se modlit a vyhledávat mě a odvrátí se od svých zlých cest, tehdy je vyslyším z nebes, odpustím jim jejich hřích a uzdravím jejich zemi.

Toto slovo je Boží odpovědí na šalomounovu modlitbu při zasvěcování Hospodinova chrámu. A je to slovo od Boha, kterým se zavázal k jednání, které přinese uzdravení zemi. Přesně toto potřebujeme.

1./ Můj lid - který se nazývá mým jménem. Toto slovo se zjevně týká nás-křesťanů. Tohle není úplně určeno světu.. Představa, že bychom teď měli jít na náměstí a volat lidi k pokání a nebo i nějak skrze media volat svět k obrácení. - Asi dopředu to je odsouzeno k nezdaru. Toto slovo ale mluví k církvi, k lidu, který se nazývá mým jménem!!

Bratři a sestry, my všichni, kdo na sobě nosíme Kristovo jméno, nás se toto slovo osobně týká. Byli jsme pokřtěni do Krista a nazýváme se jeho jménem Christianoi - Kristovci, křesťané. Víme, že není pod nebem jiného jména zjeveného lidem, v němž by mohla být spása- záchrana. My toto jméno známe a doufám, že jsme toto jméno přijali za své jinak nežli židovští zaklínači, kteří podle Sk19,13 zkoušeli ke svému zaklínání použít jméno PJK. Dopadli tito synové Skévy tenkrát dost špatně. Vy, kdo znáte jméno Ježíš, kdo víte, že přišel proto, aby vzal na sebe hřích světa Jn 1,29; vy kdo víte, že J. Kristu byla dána všechna moc na nebi i na zemi, vy kdo jste královské kněžstvo - přijměte nyní svou nezastupitelnou roli a přinášejme nyní skrze Ježíše Bohu oběti rtů = prosby o smilování. Právě když vidíme, jak jsou pyšní politici bezradní, věda nemá řešení, lékaři jsou zranitelní a lidé strachem blázní(V Mexiku se v této době rozmáhá kult svaté bohyně smrti, lidé se modlí k sošce smrtky, aby je zachránila před koronavirem!!!); právě v této době církev má pozvednout svůj hlas a ve jménu mesiáše Ježíše volat o smilování.

2/Toto je to druhé podstatné. Když se můj lid v mém jménu pokoří a odvrátí od zlých cest... vybízím vás všechny, kdo posloucháte, užívejme nyní svého práva modlitby k vyznávání hříchů za sebe i za své okolí. Pokání, **projev** lítosti nad zlem, zřeknutí se pyšného, násilného a sobeckého jednání tam, kde to jde či je to na mě - tohle je teď náš největší úkol. Trubte na polnici na Sijónu, uložte půst, svolajte slavnostní shromáždění!16Shromážděte lid, posvěťte sbor, sezvete starce, shromážděte

pacholátka i kojence od prsů, ať vyjde ženich ze svého pokojíku a nevěsta ze své komůrky.17Ať mezi chrámovou předsíní a oltářem pláčou kněží, sluhové Hospodinovi, ať prosí: „Ušetři, Hospodine, svůj lid, nevydávej své dědictví potupě, Joel 2,15n

Nemůžeme dnes slavit bohoslužby společně. Nemůžeme prožívat sílu společného zpěvu. Ale máme doslova umetenou cestu k tomu, abychom ve svém soukromí a ve svých osobních modlitbách použili své modlitebně kněžské povolání a tajemství jména Ježíš k uzdravení země. Prosby ve jménu JK , prosby o smilování a očištění naší země, prosby o vylití ducha probuzení - to je to nejsmysluplnější, co nyní můžeme dělat.

Mimochodem prvotní církve také věděla , že má jít s evangeliem do světa; ale víte, kdy s tím začala? Když v Jeruzaléme začalo pronásledování. Pod světským tlakem se kř. rozprchli a začali šířit evangelium všude, kam přišli. Sk 8,4 Ted' je to na nás. Čiňte pokání!!

3/Když se můj lid, který se nazývá mým jménem pokoří a bude se modlit ... tehdy je vyslyším, odpustím jejich hřích a uzdravím zemi!

Když temnota přikrývá zemi a soumrak pronárody, když všude kolem nás je jen strach, omezení a brblání na vládu, tehdy nad Božím lidem má zazářit světlo . My máme jasné světlo na konci tunelu. Nám září v ústrety Ježíš světlo světa, spasitel, zachránce, mesiáš. Jestli už nevěříte slibům vlády, věřte Bohu a pravdivosti jeho slova. : tehdy je vyslyším, odpustím a uzdravím jejich zemi.

Pane a Bože, který jsi promluvit toto slovo k Šalomounovi a zapsal je do svatých Písem i pro nás, mocí svého ducha ted' zapal toto poselství v nás. Dej ať i v nás hoří jako plamen, před kterým nejde utéci. Dej ať neuhneme v této vážné době před posláním být kněžstvem, které přináší jako tobě příjemnou obět' prosby o očištění, smilování a nápravu. A přiznej se k prosbám svého lidu, odpusť viny nás i našeho národa, uzdrav i tuto zemi pro jméno Ježíše mesiáše. Naše očekávání se upíná k tobě. Jen ty nás můžeš zachránit od všeho zlého. Prosíme tě vyslyš nás. Amen

Modlitba za domov text z ERC pro neděli 25.10.2020

Otče náš

Píseň 362 Zní, zní, zní